

وزارت نیرو

شرکت مدیریت منابع آب ایران
شرکت آب منطقه‌ای قم

وزارت آموزش و پرورش
اداره کل آموزش و پرورش استان قم

سازگاری با کم آبی

ویژه استان قم

کتابچه راهنمای رابطان طرح داناب

با موضوع محوری

سال تحصیلی ۱۴۰۴-۱۴۰۳

صدای نسیم آرام از پنجره نیمه باز اتاق عبور می‌کرد و سکوت شبانه خانه را پر می‌کرد. معلم، خسته از یک روز پرمشغله، روی صندلی کنار پنجره نشست. فنجان‌های چای نیمه‌تمام روی میزکنارش بود و دفترچه‌های باز روی زانوانش قرار داشت. اما فکرش در جایی دورتر بود؛ جایی در دل چالش‌های بی‌پایان زندگی در شهری در دل کویر، که کم‌آبی سایه سنگینی بر آن انداخته بود.

چشمانش را بست. در ذهنش تصاویر مبهمی نقش بستند: زمین‌های ترک‌خورده کشاورزی که روزگاری پر از حیات بود، رودخانه‌ای که حالا تنها یک خط باریک از آب گل‌آلود از آن باقی مانده بود و کودکانی که با دبه‌های پلاستیکی در صف طولانی برای آب ایستاده بودند. تصویر به تصویر، هر لحظه واضح‌تر می‌شد و غم ناشی از آن، بیشتر و بیشتر. از خود پرسید «چه کاری از دست من برمی‌آید؟»

او یک معلم بود، می‌دانست که نقش او برای دانش‌آموزانش فراتر از تدریس کتاب‌های درسیشان است. آن‌ها راه و رسم زندگی را از او می‌آموختند. به عکس یادگاری چند سال قبلش با بچه‌ها در کنار تلویزیون نگاهی کرد؛ جایی که تصویری از دانش‌آموزانش قاب شده بود. چهره‌های کنجکاو و امیدواری که در تمام این سال‌ها، هر روز در کلاس با او بودند؛ به یادش آوردند که شاید کلید حل این بحران در دستان کوچک همین بچه‌ها باشد.

این سؤال در ذهن او پیچید: «چگونه می‌توانم آن‌ها را به ناجیان آب تبدیل کنم؟»

دفترچه روی زانویش را برداشت و شروع به نوشتن کرد. ایده‌های پراکنده‌ای که در ذهنش می‌چرخیدند، حالا یکی‌یکی روی کاغذ می‌آمدند: آموزش درباره اهمیت آب، اجرای پروژه‌های کوچک در مدارس و برگزاری مسابقاتی که بتواند ذهن بچه‌ها را درگیر این مسئله کند. او می‌دانست که تغییر نگرش و رفتار، زمان‌بر است، اما آموزش نسل جدید می‌تواند نقطه آغاز این تغییر باشد.

فردای آن روز، برای او شروع جدیدی بود و کلاس‌هایی پراز دانش‌آموزان مشتاق منتظر او بودند. لبخندی زد و با خود گفت «از همین جا شروع می‌کنم. شاید کوچک باشد، اما هر قطره هم ارزشمند است.»

این معلم دلسوز، همانند بسیاری از معلمان دیگر در استان‌های مختلف، سعی داشت تا داستان کم‌آبی را به قصه‌ای برای نجات آب تبدیل کند. داستانی که قهرمانان آن، دانش‌آموزانی بودند که می‌توانستند با آگاهی، خلاقیت، و همت خود، آینده‌ای روشن‌تر برای سرزمین‌شان رقم بزنند و پرورش آن‌ها به دست معلمی بود که تصمیم گرفت تا رابط طرح ((داناب)) باشد؛ طرحی برای کاشتن بذر تغییر امروز و آینده. این کاشتن و روییدن، با هم افزایشی شرکت آب منطقه‌ای قم و آموزش و پرورش استان، در قالب تفاهم نامه همکاری مشترکی آغاز شده است. تفاهمی که در چارچوب آن، آموزش نسل آینده برای مواجهه علمی و مسئولانه با آب، به همت شما معلمان و رابطان طرح داناب، در نظام‌هایی به هم پیوسته، دنبال می‌شود...

▶ کم‌آبی و هنر سازگاری؛ راهکاری برای تاب‌آوری در مقابل چالش‌های آبی

جهان امروز با چالش‌های بی‌سابقه‌ای در زمینه منابع آبی و محیط‌زیست مواجه است. کاهش میزان منابع آب تجدیدپذیر، آلودگی منابع موجود، افزایش تقاضای آب به دلیل رشد سریع جمعیت و شهرنشینی و تغییرات اقلیمی، همه دست به دست هم داده‌اند تا چالش کم‌آبی به یکی از بزرگ‌ترین مشکلات جوامع انسانی تبدیل شود. ایران و به‌طور ویژه استان‌هایی نظیر استان ما، **قم**، نیز از این قاعده مستثنی نیست. این‌جا، همانند بسیاری از استان‌ها و شهرهای کشورمان، سال‌هاست با کاهش بارندگی، افت سطح آب‌های زیرزمینی، خشک شدن تالاب‌ها و رودخانه‌ها و افزایش تنش‌های اجتماعی ناشی از کم‌آبی دست و پنجه نرم می‌کند.

در چنین شرایطی، مفهوم «سازگاری با کم‌آبی» به عنوان یک ضرورت غیرقابل انکار مطرح می‌شود. «سازگاری»، مفهومی کلیدی است که از حوزه زیست‌شناسی به عاریت گرفته شده و بر هوشمندی ذاتی ما برای تطبیق با تغییرات محیط زندگی‌مان دلالت دارد. در بحث آب، سازگاری نه تنها **تغییر سبک و الگوی مصرف و جلوگیری از هدررفت منابع آبی**، بلکه تغییری بنیادین در فرهنگ مدیریت و مصرف و آموزش نسل‌هایی آگاه و مسئولیت‌پذیر را می‌طلبد.

▶ اما چرا سازگاری با کم‌آبی اهمیت دارد؟

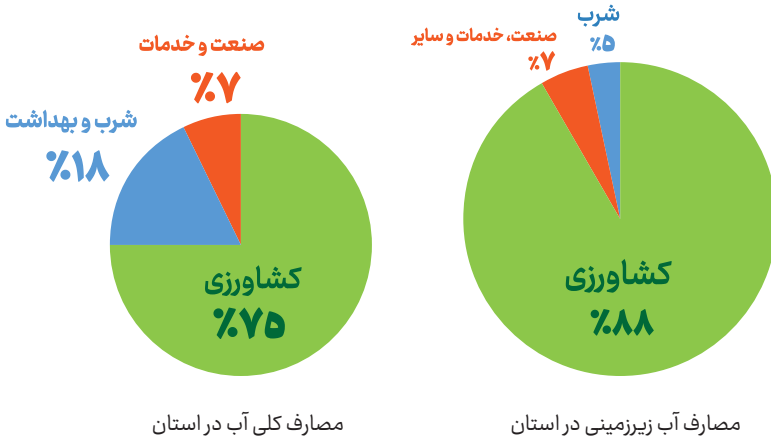
برخلاف تصور عموم مردم، کم‌آبی یک مشکل گذرا یا موقت نیست که تنها با بارش‌های بیشتر و یا یک دوره کوتاه مدیریت متمرکز، بتوان آن را حل کرد. کم‌آبی که یکی از ویژگی‌های جغرافیایی کشور و استان ما است، در سالیان اخیر، منجر به فشار فزاینده بر منابع آبی شده است. ادامه روند فعلی یعنی بی‌توجهی به محدودیت منابع آب و افزایش مصارف در بخش شهری، کشاورزی، صنعت و ...، پیامدهای سنگین و جبران‌ناپذیری دارد و اگر بخواهیم زندگی و سرزندگی در این خطه، ادامه داشته باشد کاملاً ضروری است که مصارف آب در بخش‌های مختلف استان به‌طور هوشمندانه و متناسب با منابع موجود تنظیم گردد. بیابید این موضوع را از نمایی دقیق‌تر بررسی کنیم.

براساس آخرین سرشماری کشور، جمعیت استان قم حدود ۱,۴۳۵,۰۰۰ نفر برآورد شده است و یکی از ضروری‌ترین نیازهای این جمعیت دسترسی به آب سالم برای شرب، کشاورزی و صنعت است. به‌طور کلی، در استان ما سالانه حدود ۷۵۰ میلیون مترمکعب آب مصرف می‌شود که بخش کشاورزی با مصرف ۷۵ درصد از کل آب، بزرگ‌ترین مصرف‌کننده است و به شدت به منابع آب زیرزمینی وابسته است. این نشان دهنده آن است که کلید نجات آب در بخش کشاورزی است اما نباید از این نکته غفلت کنیم که هر یک از ما در شهر یا روستا، در این رابطه، نقش داریم. کشاورزی، تولیدکننده غذاست و ما با مصرف مناسب محصولات و جلوگیری از هدررفت‌ها، می‌توانیم به نجات آب کمک کنیم.

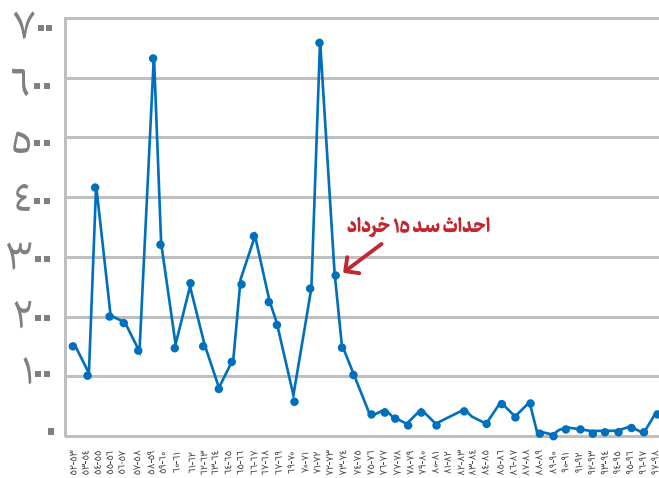
می‌بینید که در طرح داناب تنها به مصرف مستقیم آب مثلاً به هنگام مسواک زدن، حمام کردن، آشپزی و ... محدود نمی‌شویم. تمام مصارف آب، چه مستقیم و چه غیرمستقیم (آب مجازی)، در این جا، مهم و اساسی است.

بخش شرب و بهداشت در استان ما، حدود ۱۸ درصد از مصرف آب را به خود اختصاص داده است. با این حال، باید توجه داشت که میزان کمتر مصرف آب در بخش خانگی و شهری نباید باعث بی‌توجهی ما به این قسمت شود، چرا که منابع آب شیرین با کیفیت مناسب برای نوشیدن و مصارف خانگی بسیار محدود و نادر هستند و نیاز به حفاظت ویژه دارند. مصرف‌کننده دیگر آب، بخش صنعت و خدمات با سهم ۷ درصدی، است که با کمک این بخش، چرخ اقتصاد و تامین نیازهای اساسی، به چرخش می‌افتد. در کنار تمام این بخش‌ها، یادمان نرود که تنها ما انسان‌ها نیستیم که نیاز به آب داریم. تمامی زیست‌مندان، چه گیاهان و چه جانوران، احتیاجی دائمی به آب دارند و ما با رعایت **حقابۀ محیط‌زیستی**، قادر خواهیم بود تا کشور، استان، شهر و روستای قابل سکونت‌ی داشته باشیم.

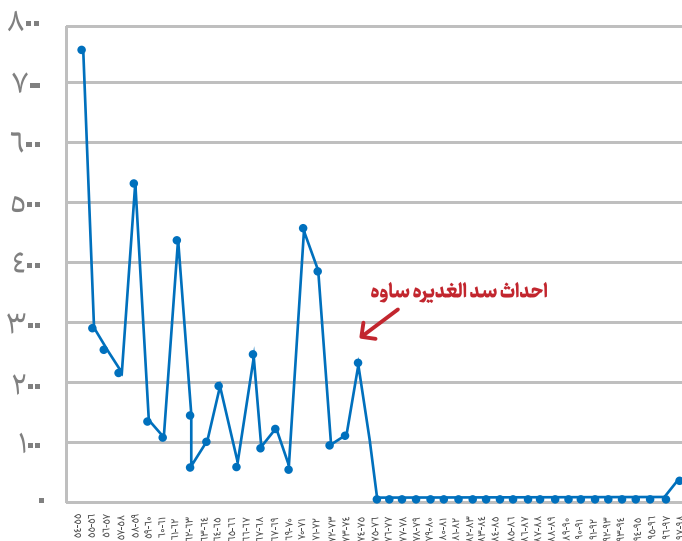
واقعیت آن است که مصارف ما در هر سه بخش شهری، کشاورزی و صنعت، بیش از توان و ظرفیت منابع موجود است و این امر ضرورت بازنگری در الگوهای مصرف و استفاده بهینه از منابع آبی را بیش از پیش نمایان می‌سازد.

در سمت دیگر موضوع، احداث سدها و بندهای ذخیره‌ای در گذشته، تأثیرات قابل توجهی بر آورد رودخانه‌ها و منابع آبی استان گذاشته است. همانطور که در نمودارهای آورد رودخانه‌ها مشهود است، احداث ۱۵ سد و بند ذخیره‌ای در بالادست رودخانه قمرود و ۱۰ سد و بند ذخیره‌ای در بالادست رودخانه قره‌چای، سبب کاهش شدید آورد رودخانه‌های استان شده است. این موضوع از یک طرف، مانع تغذیه آبخوان و نفوذ آب به سفره‌های آب زیرزمینی شده و از سوی دیگر با هدایت نیازهای روزافزون به برداشت بیشتر و بیشتر از آب‌های زیرزمینی، به بروز بحران کمی و کیفی در این منابع، دامن زده است.

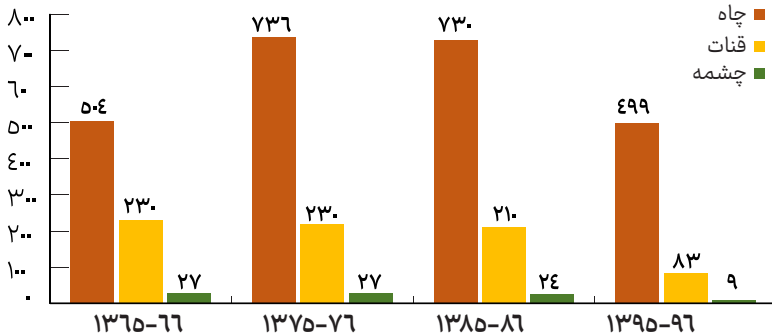

نمودار آلود رودخانه قمرود در محل ایستگاه شادآباد

نمودار آلود رودخانه قره چای در محل ایستگاه عسگرآباد

جدای از این، آبخوان‌ها با اضافه برداشت چاه‌های مجاز (دارای پروانه‌ی بهره‌برداری) و غیر مجاز (فاقد پروانه و مجوز حفر) دست به گریبان هستند. افزایش تعداد منابع آب زیرزمینی (به‌ویژه چاه‌ها) و در مقابل کاهش میزان تخلیه آب، نشان‌دهنده کاهش توان آبدهی آبخوان‌های استان است؛ فریاد خاموش این منابع برای این که دیگر رمقی برای برداشت بیشتر ندارند.

نمودار روند تغییر تخلیه منابع آب زیرزمینی در استان (میلیون متر مکعب)

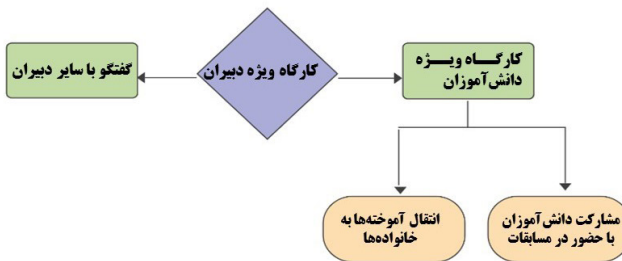
▶ داناب؛ پلی میان بخش آب و نظام آموزشی

حال و روز آب را در بالا، مرور کردیم. بهبود تن رنجور و بیمار منابع آب، نیازمند تغییرات اساسی در نحوه مدیریت و بهره‌برداری است و قطعه‌ای از پازل بزرگ این تحول، آموزش و ارتقاء سواد آبی در جامعه است. «داناب» در چنین زمینه‌ای، برای پرورش نسل‌هایی آگاه و مسئولیت‌پذیر در عرصه آب، تعریف شده است. دانش‌آموزان می‌توانند با درک عمیقی از اهمیت آب، مسائل و چالش‌های مرتبط با آن، به سفیران آبی در خانواده‌ها و جوامع خود تبدیل شوند و با تغییر نگرش و رفتارهای مصرفی، نقش مؤثری در حفظ منابع آب ایفا کنند. به این ترتیب دومینویی از اتفاقات به سمت نجات آب، می‌تواند شکل بگیرد اما آغاز و ادامه آن، وابسته به شماست.

بله، شما معلم عزیزی که به عنوان رابط طرح داناب، تعیین شده اید. شما نقشی اساسی در کاشتن بذر آگاهی‌ها در ذهن دانش‌آموز و سپس تبدیل این آگاهی‌ها به رفتارهای مسئولانه و پایدار ایفا می‌کنید.

در سال تحصیلی جاری ۱۴۰۴-۱۴۰۳، موضوع محوری طرح داناب «سازگاری با کم‌آبی» انتخاب شده است. اما این سازگاری، نه یک انتخاب که یک ضرورت برای ادامه زیستن در استان و شهرها و روستاهایمان است. کتابچه راهنمای حاضر، همراهی است برای شما، معلم گرانقدر، تا بتوانید در این مسیر، نقش خود را با آگاهی و تأثیرگذاری بیشتری ایفا کنید. در ادامه موضوعات کلیدی جهت پیاده‌سازی طرح و چگونگی انتقال آموزش‌ها آورده شده است.

- ◀ آگاهی‌بخشی درباره وضعیت منابع آبی استان قم
- ◀ آموزش از طریق کارگاه‌های گفت و گو محور و رویکرد تلفیقی
- ◀ جلب مشارکت سایر همکاران در مدرسه برای گسترش سواد آبی
- ◀ تشویق دانش‌آموزان به انجام فعالیت‌های عملی، شرکت در مسابقات داناب، انتقال آموخته‌ها به خانواده‌ها

مسیر انتقال آموزش‌های آبی در طرح داناب از معلمان، به دانش‌آموزان و سایر معلمان

▶ نقشه راه نجات آب

جهت پیشبرد برنامه‌های آموزشی داناب، شما رابط محترم، می‌توانید آموزش‌ها را در دو رویکرد مجزا «برگزاری کارگاه آموزشی» و «استفاده از رویکرد تلفیقی در کلاس‌های درس» پیش ببرید.

کارگاه آموزشی داناب: فرصت گفتگوی مستقیم راجع به آب و نجات آن با دانش‌آموزان

◀ بخش آغازین کارگاه: ایجاد جرقه‌ای برای آگاهی بخشی

یکی از مهمترین بخش‌ها در فرآیند آموزش، ایجاد جهت جلب توجه و درک اولیه از اهمیت موضوع کم‌آبی و مشکلات منابع آبی در ذهن دانش‌آموزان است. این مرحله فرصتی است تا اهمیت موضوع کم‌آبی را برای دانش‌آموزان برجسته کرده و حس مسئولیت‌پذیری در آن‌ها ایجاد شود. برای تحقق این هدف، استفاده از روش‌های جذاب و الهام‌بخش ضروری است. **یکی از روش‌های مؤثر برای شروع، روایت داستان‌ها یا مثال‌های واقعی درباره بحران آب است.** همچنین نمایش فیلم کوتاه یا ارائه تصاویری درباره وضعیت کم‌آبی در ایران و جهان و ارائه اطلاعات پایه درباره شرایط کم‌آبی نیز می‌تواند مؤثر واقع شود. برای ایجاد درگیری ذهنی بیشتر، می‌توانید از دانش‌آموزان بخواهید به سؤالاتی ساده اما چالش‌برانگیز فکر کنند. به‌عنوان مثال: «اگر فردا صبح آب قطع شود، زندگی شما در خانه، مدرسه یا محله چگونه پیش خواهد رفت؟» یا «تصور کنید که برای نوشیدن یک لیوان آب باید یک ساعت در صف بایستید؛ چه احساسی خواهید داشت؟»

همچنین می‌توانید شرایط فرضی دیگری را مطرح کنید، مثلاً «اگر یک روز از خواب بیدار شوید و هیچ آبی برای شستن دست یا نوشیدن وجود نداشته باشد، چه می‌کنید؟»

در کنار این پرسش‌ها، توضیح مختصری درباره عوامل کم‌آبی، افزایش جمعیت و مصرف نادرست منابع آبی، به دانش‌آموزان دیدگاهی علمی و جامع ارائه می‌دهد.

بخش آغازین باید همچون پلی باشد که دانش‌آموزان را از دنیای روزمره‌شان به سمت درک یکی از مهم‌ترین چالش‌های زمان ما هدایت کند. این شروع می‌تواند نقطه عطفی برای ترغیب آن‌ها به فکر کردن

درباره نقش خودشان در حفاظت از این منبع حیاتی باشد.

◀ بخش میانی کارگاه: فعالیت‌های گروهی و مشارکتی؛ اتحاد برای

نجات آب

این مرحله با هدف درگیرکردن دانش‌آموزان در حل مسئله و یادگیری فعال پیشنهاد می‌شود. در این بخش دانش‌آموزان فرصتی برای تعامل، یادگیری هم‌زمان و بکارگیری مفاهیم بصورت عملی پیدا می‌کنند. جهت انجام فعالیت گروهی دانش‌آموزان به گروه‌های کوچک ۴ یا ۵ نفره تقسیم شوند.

به هرگروه یک موضوع خاص مرتبط با کم‌آبی واگذار کنید و از آن‌ها بخواهید به‌طور فعال با یکدیگر تبادل نظر کنند و نظرات مختلف را برای هم‌گروهی خود ارائه دهند. (دانش‌آموزان می‌توانند از منبع موجود و یا اطلاعات ارائه شده توسط معلم در بحث‌های خود استفاده کنند). این موضوعات می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- تأثیر کم‌آبی بر بخش‌های مختلف صنعت، کشاورزی، شرب
- فناوری‌های جدید در بهبود مصرف آب
- وضعیت و شرایط منابع آبی در کشور، استان و شهرستان ما
- عوامل ایجاد کم‌آبی و چگونگی سازگاری با این بحران

◀ بخش پایانی کارگاه: جمع‌بندی و ارائه راهکار؛ حلقه تکمیل یادگیری

این بخش به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا یافته‌های خود را سازمان‌دهی کنند، نتایج را به اشتراک بگذارند و از تجربیات یکدیگر بهره‌مند شوند. معلم یا رابط طرح در پایان این بخش، با جمع‌بندی مباحث مطرح‌شده، نکات کلیدی و راهکارهای عملی را به‌صورت منسجم ارائه می‌کند. این جمع‌بندی می‌تواند در قالب یک گفت‌وگو انجام شود. برای افزایش کاربردی بودن نتایج، دبیر یا رابط طرح می‌تواند همکاری دانش‌آموزان یک چک‌لیست از ایده‌ها و راهکارهای پیشنهادی تهیه کند و آن را میان دانش‌آموزان توزیع کند. این چک‌لیست می‌تواند شامل مواردی مانند نکات صرفه‌جویی در مصرف آب در خانه و مدرسه یا اقدامات ساده‌ای برای افزایش آگاهی عمومی درباره بحران آب باشد. این مرحله نه‌تنها به یادگیری عمیق‌تر دانش‌آموزان کمک می‌کند، بلکه

حس همکاری، مشارکت و مسئولیت‌پذیری را نیز در آن‌ها تقویت می‌کند و به آن‌ها انگیزه می‌دهد تا آموخته‌های خود را در عمل به کار گیرند.

جعبه ابزار آموزشی

به‌منظور بهره‌مندی از مباحث مرتبط با موضوع محوری سال ۱۴۰۴-۱۴۰۳، مجموعه‌ای از فیلم‌های آموزشی، اینفوگراف، تصاویر مرتبط و سایر اقلام آموزشی در وب سایت داناب استانی به آدرس qom.danab.ir در اختیار شماست. از این محتواها بویژه در بخش آغازین کارگاه می‌توانید استفاده کنید.

استفاده از رویکرد تلفیقی در کلاس‌های درس: فرصت گفتگوی غیر مستقیم راجع به آب و نجات آن با دانش‌آموزان

رویکرد تلفیقی در آموزش، یک ابزار کارآمد برای افزایش درک و یادگیری دانش‌آموزان است که در آن سرفصل‌های مختلف کتاب‌های درسی به موضوعات مختلف آب متصل می‌شوند تا مفاهیم به شکل جامع و کاربردی به دانش‌آموزان تفهیم شود. در دوره اول متوسطه، این رویکرد می‌تواند به‌ویژه در موضوعاتی نظیر چالش‌های آب، کمبود آب، آب‌های زیرزمینی و... به کار گرفته شود. محتواهای چندرسانه‌ای که در گروه شاد ویژه داناب استان قم و در وب سایت طرح قرار دارد، یارگیر معلمان گرامی در این خصوص است. در ادامه، چند نمونه از چگونگی اتصال سرفصل‌های مختلف کتاب‌های درسی به موضوعات مرتبط با آب آورده شده است.

- درس چهاردهم از کتاب علوم تجربی پایه هفتم: برقراری ارتباط میان موضوع گردش موارد در بدن موجودات به حرکت و ذخیره آب در سفره‌های آب زیرزمینی با داده‌های به‌روز آب استان قم
- فصل ششم از کتاب نگارش پایه هفتم: اشاره به استفاده بهینه در مورد مصرف آب در زمان حال و توجه به آینده (همراه با بحث و گفتگو پیرامون راهکارهای تغییر الگوی مصرف در بخش‌های مختلف)
- فصل یازدهم از مطالعات اجتماعی پایه هشتم: اشاره به وجود دریاها و آب و هوای مناسب در یک منطقه که یکی از دلایل رونق و

افزایش جمعیت است. (لزوم توجه به تناسب فعالیت‌ها و استقرار جمعیت با ظرفیت منابع بویژه منابع آبی)

◀ سخن پایانی: سهم من در نجات آب چیست؟

کاملاً طبیعی است که پس از شنیدن حقایق دربارہ وضعیت بحرانی منابع آبی و اثرات آن بر زندگی، این سؤال در ذهن دانش‌آموزان شکل بگیرد «ما چه کاری می‌توانیم انجام دهیم؟» پاسخ این سؤال در واقع آغاز یک تغییر بزرگ است. هر دانش‌آموز می‌تواند با گام‌های کوچک و ایده‌های خلاقانه، نقش مهمی در حفاظت از این منبع حیاتی ایفا کند. یکی از راه‌های اثربخش، تشویق دانش‌آموزان به برنامه‌ریزی و اجرای اقدامات و پروژه‌های عملی در مدرسه، خانه و جامعه است. این پروژه‌ها نه تنها به صرفه‌جویی در مصرف آب کمک می‌کنند، بلکه باعث می‌شوند دانش‌آموزان خود را به‌عنوان بخشی از راه‌حل ببینند و احساس مسئولیت بیشتری پیدا کنند.

چه اقداماتی می‌توان انجام داد؟

گسترش آگاهی و آموزش به دیگران: دانش‌آموزان می‌توانند پیام‌آوران آبی باشند و با راه‌اندازی کمپین‌های کوچک در مدرسه یا محله خود، مفاهیم صرفه‌جویی و اهمیت آب را به دیگران منتقل کنند. فعالیت‌هایی مثل برگزاری نمایشگاه‌های کوچک، طراحی پوستر و بروشور و... می‌تواند تاثیر عمیقی داشته باشد. همچنین با گفتگو با دیگران و گسترش دادن دانش و حساسیت درست نسبت به آب در خانواده، دوستان و... اهمیت حفظ منابع آبی را افزایش دهند.

شرکت در مسابقات طرح داناب از پایان بهمن ماه ۱۴۰۳؛ یک فرصت خوب برای تثبیت آموخته‌های دانش‌آموزان است. آن‌ها با زمانی که برای جستجو، پیدا کردن محتوا و خلق اثر در این مسابقه می‌گذارند؛ یک گام ارزشمند در مسیر سواد آبی برمی‌دارند.

مدیریت مصرف مستقیم آب: اقداماتی ساده ولی اثربخش مثل بستن شیر آب هنگام مسواک زدن، کاهش زمان دوش گرفتن، استفاده از ابزارهای کاهنده مصرف آب و گزارش موارد نشتی در مدرسه و خانه می‌تواند تأثیر فوری و ملموسی داشته باشد.

شناخت و تغییر رفتار در مصرف غیرمستقیم آب: دانش‌آموزان می‌توانند با توجه به مفهوم «آب مجازی» با آگاهی از پشت‌پرده مصرف آب در تولید غذا، لباس و سایر کالاها، رفتارهای مصرفی خود را تغییر دهند و به سمت الگوهای پایدارتر حرکت کنند.

نوآوری و خلاقیت در مصرف آب: دانش‌آموزان می‌توانند ایده‌های خلاقانه خود را برای نجات آب در بسترهایی نظیر جشنواره خوارزمی و ... به اشتراک بگذارند.

تغییرات کوچکی که امروز در ذهن یک دانش‌آموز شکل می‌گیرد، می‌تواند فردا به موجی بزرگ برای نجات آب تبدیل شود. شما آغازگران این جریان هستید؛ حق پشت و پناهتان...